

РЕШЕНИЕ

№ 7608

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9369** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба, подадена от Г. Ф. Ф., чрез процесуалния си представител адв. П. срещу Решение №2879 от 28.07.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15 състав, постановено по н.а.х.д № 4513/2022 г., с което е изменено наказателно постановление (НП) №НП-56/07.03.2022 г., издадено от председателя на КПКОНПИ.

С оспореното НП на Г. Ф. Ф. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1 200 лева на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177 ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35 ал.1 т.2 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба се твърди неправилност на обжалвания съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът излага, че наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди

се наличие на хипотезата „промяна на заеманата длъжност“, при която лицето не следва да подава нова декларация за несъвместимост, поради което не е налице състава на нарушението. Сочи се, че АУАН е издаден след изтичането на 3-месечния срок по чл. 34 ал.1 от ЗАНН. Сочи се неправилност на схващането на въззивния съд, относно неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, изтъква се липса на констатация от съда за допуснат порок при издаване на НП по отношение размера на глобата, както и неналичието на умисъл в действията на касаторката. Моли съда за отмяна на решението на СРС и на НП, по съображенията подробно изложени в касационната жалба. Претендира разности.

В съдебно заседание касаторката се представлява от адв. П., който поддържа жалбата.

Ответникът се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата, поддържа представеният писмен отговор по нея, претендира юрк. възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна, въззивният съд приема следното: Г. Ф. Ф. заемала длъжност "началник на отдел „Мониторинг и оценка“ в дирекция „Международно сътрудничество, програми и европейска интеграция" и ръководител на проект, финансиран със средства от ЕС в Агенция за социално подпомагане/АСП/. Със Заповед № ЧР-2 84/09.12.2020г. на изпълнителния директор на МТСП, АСП, считано от 01.01.2021 г. била освободена от длъжност, поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. С писмо вх. № ЦУ-01-20756/27.09.2021г. на изпълнителния директор на АСП, била уведомена КПКОНПИ за прекратеното трудово правоотношение. На 10.11.2021г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършена проверка относно получени и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, задължени по ЗПКОНПИ в едномесечен срок от освобождаване от длъжност да подадат такива, при която било установено допуснатото от Ф. нарушение.

С оглед разпоредбите на чл. 38 ал.1 т.3 от ЗПКОНПИ Ф. следвало да подаде декларация за имущество и интереси в срок до 01.02.2021г. вкл. – в едномесечен срок от датата на освобождаване от длъжност, но задължението е изпълнено от нея едва на 20.09.2021г. с подаването на декларацията с вх. № Ф-1606/20.09.2021г. За констатираното нарушение бил издаден АУАН № ПР-617/22.11.2021г., в който е посочено, че нарушението е извършено на 02.02.2021г. – денят, следващ деня на крайния срок за подаване на декларацията. АУАН бил подписан от Ф. с възражения, а в срока по чл. 44 ал.1 от ЗАНН били депозиран и писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на акта, председателят на КПКОНПИ издал оспореното пред въззивния съд НП №ИП-56/07.03.2022г., с което на Ф. било наложено наказание „глоба „ в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лв. за нарушение на чл. 38 ал.1 т.3 вр. чл. 35 ал.1 т.2 от ЗПКОНПИ. Посочено е, че нарушението е извършено на 02.02.2021г. в [населено място], КПКОНПИ- мястото, на което следва да бъде подадена декларацията. Нарушението е извършено за първи път.

Въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и обосноваващи отмяна на оспореното НП, същото е издадено в писмена форма и със законоустановено съдържание, от компетентен орган, при спазване на визираните ред и срокове по чл. 34 ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Изложени са аргументи, свързани с възражението за изтичане на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, прието за неоснователно. Направен е анализ на доказателствата и е изведен извод за установено по безспорен начин нарушение на чл. 38 ал.1 т.3 вр. чл. 35 ал.1 т. 2 от ЗПКОНПИ. СРС е установил неоснователно завишаване на размера на наложената санкция при липса на изложени за това мотиви от наказващия орган, поради което е изменил размера на същата, като я е намалил на 1000/хиляда/лв. т.е съобразно предвидения по закон минимум. Подробно са изложени и аргументи за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е валидно , допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ вменява в задължение да се подава декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от освобождаването на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията.

В АУАН и в НП изрично е посочено, че в законоустановения едномесечен срок, считано от освобождаване на Ф., изпълняваща длъжността "началник на отдел „Мониторинг и оценка“ в дирекция „Международно сътрудничество, програми и европейска интеграция" и ръководител на проект, финансиран със средства от ЕС в Агенция за социално подпомагане/АСП/, а именно до 01.02.2021г. вкл., лицето не е декларирано пред КПКОНПИ имуществото си по чл. 37, ал. 1, т. 1-6, т. 9 от ЗПКОНПИ.

Безспорно по делото е, че в случая лицето Ф. не е спазила срока по чл. 38, ал.1., т. 3 от ЗПКОНПИ. От доказателствата се установява, че същата е освободена от длъжност на 01.01.2021г., като е подала декларацията си за имущество и интереси на 20.09.2021г. Настоящата съдебна инстанция намира, че с изтичането на едномесечния срок, в който следва лицето да изпълни законовото си задължение, започва противоправното му бездействие, което продължава до момента, в който контролен орган преустанови това бездействие, или до момента, в който лицето изпълни законовото си задължение. В случая процесното нарушение е извършено в периода на бездействие от 02.02.2021 г. до 20.09.2021 г. - времевият период на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, вр от ЗПКОНПИ. В този смисъл се установява, както правилно е заключил в решението си СРС, че лицето Ф. е осъществило от обективна и субективна страна

нарушение на срока за подаване на декларация за имущество и интереси на посочената дата 02.02.2021 г., с което да е осъществила състава на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ.

Спазени са всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна. В тази връзка, неоснователно е наведено от жалбоподателя възражение за неспазен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. От събраните в съдебното производство доказателства се установява, че на 10.11.2021 г. в дирекция "Публичен регистър" на КПКОНПИ е извършена проверка, в хода на която е установено извършеното от Г. Ф. нарушение, описано в АУАН и НП, респективно и тримесечният срок за съставяне на АУАН е започнал да тече именно от тази дата. Актът, с който е установено нарушението, е съставен на 22.11.2021 г., т. е. в рамките на законоустановения срок. По тези съображения доводите на жалбоподателя в противоположния смисъл са изцяло неоснователни и като такива не следва да бъдат споделени.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че Ф. е административнонаказателно отговорно лице по смисъла на ЗПКОНПИ, тъй като в периода преди 01.01.2021 г. е попадала в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПКОНПИ и в качеството си на "началник на отдел „Мониторинг и оценка“ в дирекция „Международно сътрудничество, програми и европейска интеграция" и ръководител на проект , финансиран със средства от ЕС в Агенция за социално подпомагане/АСП/, е била задължена да подава декларации за имущество и интереси с информацията, конкретизирана в чл. 37, ал. 1, т. 1-6 и т. 9 от ЗПКОНПИ.

От обективна страна се доказва по несъмнен начин, че касаторката е извършила нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от освобождаване на длъжността, а съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон декларацията за имущество и интереси се подава от лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт. Според чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПКОНПИ, сред кръга от лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно разпоредбите на Закона за публичните финанси, каквато функцията именно е изпълнявало наказаното лице.

Не се споделят доводите на касаторката, че не е извършено нарушение, тъй като е налице промяна на заеманата длъжност. Безспорен е фактът, че Ф. е била освободена от длъжност, считано от 01.01.2021г., поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Твърденията, че от 29.01.2022г./вероятно е допусната техническа грешка в жалбата относно годината/ е назначена на нова длъжност, за която също е нужно подаването на същата декларация са неотнормирани, доколкото нарушението касае подаването на декларация при преустановяване заемането на друга

длъжност в друга агенция. Неправилни са изводите на касаторката, че поради липса на мотиви за налагане на санкция в размер от 1200 лв. т.е над установения законов минимум, то следва НП да се отмени. В правомощието на въззивната инстанция е при установени правилно фактически и правни основания, да измени размера на наложеното наказание, като индивидуализира размера му в рамките на закона, което именно е сторил СРС. Съгласно разпоредбата на чл. 173. ал.1 от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

Правилни са и доводите на съда относно липсата на квалифициращия признак „маловажност на нарушението“, които се споделят от настоящия състав, предвид значимостта на обществените отношения, регулирани от ЗПКОНПИ. Колкото се касае за наличието на субективния елемент от състава на нарушението, то не е нужно установяването на пряк умисъл в действията на касаторката, а както се изтъква и не се оспорва в жалбата и самото нарушение, извършено по непредпазливост води до засягане на обществените отношения. В случая нарушението е формално и не е нужно да е довело до конкретни негативни правни последици, поради което и при тази форма на вина е изпълнен състава на нарушението.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход от спора, основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 63д, ал. 1, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ възнаграждение в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл първо и второ АПК, вр. С чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 2879, постановено по нахд. № 4512/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

ОСЪЖДА Г. Ф. Ф. да заплати на КПКОНПИ сумата от 80 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

